

**Mișcarea "SARMISEGETUZA"
Filiala Timișoara**

**Asociația "VICTORIA"
a Luptătorilor în Revoluție,
din Timișoara
Consiliul Director**

**Mișcarea Civică
"Mihai Eminescu"
Filiala Timișoara**

Către:

- **Președintele României**
- **Președintele Senatului Parlamentului României**
- **Președintele Camerei Deputaților Parlamentului României**
- **Prim-Ministrul României**
- **Ministrul Culturii și Cultelor**
- **Președintele Consiliului Județean Timiș**
- **Primarul orașului Timișoara**
- **Mass-Media**

Având în vedere încetarea existenței fizice a lui Adrian Păunescu și datorită faptului că, din câte cunoaștem, nici o instituție publică abilitată nu a considerat de cuviință să decreteze (sau doar să propună) o zi de doliu național pentru comemorarea corespunzătoare a personalității celui dispărut dintre noi, am apreciat ca necesar a ne asuma inițiativa unei asemenea propuneri.

Precizăm și exemplificăm faptul că, într-un context similar, în Republica Moldova, la moartea fizică a lui Grigore Vieru, Președintele Vladimir Voronin (cunoscut ca anti-român notoriu) a decretat ca: Zi de doliu național, ziua în care a fost înhumat trupul neînsuflețit al lui Grigore Vieru (care, în calitate de cetățean al Republicii Moldova, s-a declarat etnic român și nu etnic moldovan).

În contextul în care cea mai potrivită zi pentru o asemenea comemorare, la nivel național, adică: data înhumării trupului neînsuflețit al celui dispărut dintre noi, nu mai poate fi utilizată, inițiativa noastră, ca și alte inițiative în acest sens, fiind tardivă, propunem declararea unei Zile de doliu național în data de: 12.11.2010 (vineri), adică la exact o săptămână de la anunțarea oficială a încetării existenței sale fizice.

Deoarece nu dispunem de abilitarea necesară, ci doar de libertatea de a face propuneri în acest sens, în absența unor alternative oficiale, în acest scop, în cazul în care instituțiile centrale publice abilitate nu vor întreprinde alte demersuri corespunzătoare, propunem ca instituțiile publice districtuale (județene) și respectiv instituțiile publice locale (orașenești, respectiv comunale) să-și asume inițiativa de a cinsti memoria lui Adrian Păunescu, prin manifestări comemorative publice specifice, care să includă și arborarea drapelului național, în bernă, la nivel districtual, respectiv la nivel local.

Motivăm acest demers prin aceea că, în aprecierea noastră, Adrian Păunescu a fost cea mai importantă personalitate civică din cadrul istoriei contemporane a României. Ca orice personalitate deosebită, care a considerat necesar să-și asume și o implicare civică deosebită, Adrian Păunescu a devenit un "om-țintă", care a atras asupra sa atât numeroase aprecieri, cât și numeroase critici. Ceea ce considerăm însă că trebuie prețuit, cel mai mult, la Adrian Păunescu, este contribuția sa la întărirea conștiinței naționale românești, în general, precum și a conștiinței etnice românești, în special, contribuție pe care o apreciem nu doar ca deosebit de importantă, ci și determinantă, la consolidarea celui mai important liant societal, fără de a cărui coeziune specifică, o Națiune sau un Popor, ca ființe colective societale, decad civilizațional, respectiv Națiunea decade

în Popor, Poporul decade în Populație, iar Populația, la rândul său, decade în "Adunătură socială". După aceea urmează și decăderea statului asociat, de la nivelul de stat național, la cel de stat poporal, respectiv la cel de stat populațional, respectiv la cel de stat amorf (mancurtic), după care se intră în faza de disoluție și apoi de dezintegrare statală, sub presiunea altor factori sociali și societali, suficient de puternici și de motivați, în acțiunea lor distructivă statală, de interese specifice, aferente sprijinirii dezvoltării și extinderii altui stat vecin, sau a altor state vecine.

Cei care acuză asocierea politică neinspirată și chiar neavenită a lui Adrian Păunescu, atât în perioada fostului regim comunist dictatorial, cât și în perioada de după Revoluția română din decembrie 1989, când, la Timișoara, unii dintre protestatari au solicitat să se recite, de la Tribuna Revoluției, poezii ale lui Adrian Păunescu (chiar dacă au existat și protestatari care au dezaprobat o asemenea solicitare), precum și să se cânte, în colectiv, cantece pe texte compuse de Adrian Păunescu, și să se scandeze, de multe ori: "Basarabia!"; "Bucovina!", considerăm că trebuie să aibă în vedere faptul că Adrian Păunescu a fost atras de tentația efectuării unor asemenea compromisuri, nu atât din ambiții personale sau pentru a obține, pe această cale, avantaje personale (așa cum au procedat și încă procedează majoritatea oportuniștilor politici partidici, care au adus România în deosebit de grava criză societală, în care se află în prezent), ci, mai ales, de dorința sa de a dispune, pe această cale, de mai multă audiență și de mai multă influență, pentru a-și valorifica vocația civică extraordinară, de care dispunea.

Textele poetice, deosebit de inspirate, pe care le-a compus pentru o mulțime de cantece, dintre care multe au devenit șlagăre, vor însoți și însufleți probabil Poporul Român încă multă vreme în evoluția sa existențială, constituind o dovadă de receptare extraordinară, din partea publicului căruia i s-a adresat și pe care, în parte, l-a și format, prin intermediul manifestărilor culturale specifice (mai ales de tip: cenaclu) pe care le-a inițiat și realizat.

Foarte mulți oameni, împiedicați fiind de diverse probleme, în existența lor, i-au solicitat sprijinul, iar o mare parte dintre aceștia i-au rămas recunoscători pentru că i-a primit, i-a ascultat și, în măsura posibilităților, i-a și ajutat.

Nu mai puțin, considerăm că se cuvine elogiată activitatea sa jurnalistică (privită inclusiv din punct de vedere literar), dar, mai ales, cea literară poetică, chiar dacă ușurința, devenită proverbială, de a compune poeme, l-a sedus până la a-l determina să nu conștientizeze corespunzător faptul că supervaloarea poetică nu vine din cantitatea de poeme compuse, ci din calitatea acestora, care, pentru a fi obținută, necesită o muncă asiduă și istovitoare, consumatoare de timp și de energie, din care însă pot rezulta nestemate literare, apreciate ca atare nu doar de către publicul larg, ci și de către exegeții literari.

Ne încheiem motivația prin care ne-am propus să ne justificăm inițiativa, cu aprecierea, desigur discutabilă, că asemeni lui Avram Iancu și lui Mihai Eminescu, considerați probabil, de către cel dispărut, ca modele existențiale favorite, Adrian Păunescu a oscilat în permanență, apropiindu-se mai mult când de unul, când de celălalt, ca posibili "vectori societali" de urmat, în măsura în care i-a stat în putință.

Adrian Păunescu a preferat astfel, probabil, să-și sacrifice deliberat posibilitatea și chiar vocația de a deveni o super-personalitate tipic intelectualistă, apreciată ca atare de către alte elite tipic intelectualiste, pentru a deveni o super-personalitate publică (de tip: tribun), apreciată ca atare de către Poporul Român.

Mișcarea "SARMISEGETUZA"

Filiala Timișoara

Președinte
Lorin Ioan Fortuna

Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara Consiliul Director

Secretar
Ioan Ianăș

Mișcarea Civică "Mihai Eminescu" Filiala Timișoara

Președinte
Anca Vahnovan